

er en vigtig Begivenhed, der finder Sted i Dag, og jeg skal give ham min Tilslutning dertil. Det Lovforslag, der i Dag behandles her i Landstinget, er efter min Formening den vigtigste Lov for Landet, der er bleven vedtagen, siden Grundloven blev given. Der er neppe nogen anden Lov vedtagen i dette Tidsrum, der vil faa saa store Følger for Landet som denne. Dette Spørgsmaal har i mange Aar været fremme paa Valgtribunerne, i 5 Aar har Sagen nu været behandlet mellem Folketinget og Landstinget og er gaaet frem og tilbage mellem disse, og vi kunne vel alle være enige om nu, at saaledes som Sagen har formet sig, maa der en Løsning til. Det er i og for sig ret naturligt, at man fra Regeringens Side har formet Sagen saaledes, at den kunde faa sin Løsning i Landstinget nu i Aar. Det var her, man skulde tro, de bedste Betingelser vare til Stede for, at denne Sag kunde løses med behørig Hensyntagen til alle Sider. Men hvorledes er den løst? Ikke som man skulde kunne vente sig en Løsning af dette Ting. Højre har altid haft til sin Opgave at varetage Interesserne baade for By og for Land, og Føreren for det frikonservative Parti, dette Parti, der sammen med Højre kunde udgøre et Flertal her i denne Sal, har udtalt sig i den Retning, at naar man havde opnaaet noget for Landet, maatte der ogsaa opnaas noget for Byerne, og det var jo saa ganske selvfølgelig, at denne Udtalelse kom fra dette Sted. Denne Gruppe kaldes jo konservativ, og Formanden for den, som ogsaa er Ordfører i Dag, var jo valgt til Formand i det nedsatte Udvalg, ogsaa ved Hjælp af vore Stemmer, og vi saa med Tillid hen til denne Ledelse. Hvorledes blev saa Resultatet? Det blev saadan, at Byerne bleve prisgiyne. Det nu herskende konservative Parti har ikke mere Brug for Byernes Borgere; saa stærkt føler dette Parti sig i Forbindelse med Regeringspartiet, at man har Raad til at aflevere disse til Socialdemokraterne. For at det ikke skulde se alt for slemt ud, har man saa formet den § 22, der nu er i Forslaget, hvori Sikringsbestemmelserne saavel for Sognekommunerne som for Bykommunerne skulle findes. Det er meget dybsindige Bestemmelser, der findes deri,

men jeg frygter meget for, at alle, der have med kommunale Sager at gøre, ville erklære om dem, saa snart de skulle staa deres Prøve i Livet — ligesom Barnet om Kejseren —, at de ingen Klæder have paa. Men det er ikke alene Bykommunerne, det vil gaa saaledes, det samme vil ske i alle de store Sognekommuner. Man skulde ikke tro, at dette var sket ved Hjælp af et konservativt Parti, og man skulde ikke tro, at der i dette Parti havde siddet en Mand, som netop er valgt ind for at varetage Byernes Interesser.

Det ærede Medlem for Odense (Hey), som talte nys, beklagede sig over, at jeg ved 2den Behandling havde sagt, at han ikke var nærværende. Jeg havde ikke set det ærede Medlem før eller paa det Tidspunkt, jeg havde Ordet, men efter at jeg havde talt, kom det ærede Medlem hen til mig. Jeg maa maaske med det samme imødegaa et Par af de Bemærkninger, det ærede Medlem rettede mod mine Udtalelser den Dag. Det ærede Medlem udtalte, at det var jo en ret almindelig Vits, dette med at søge Navneforandring. Jeg tror alligevel, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at enhver bør optræde under sit eget Navn, under et Navn, der svarer til det; man er, og det var det, jeg hævdede den Dag. Det ærede Medlem hævder, at konservativ Politik kan opfattes paa forskellig Maade, og at det ikke gaar an at føre konservativ Politik paa samme Maade nu som for en Aarrække siden. Deri kan jeg fuldstændig give det ærede Medlem Ret, men der er dog visse Grundsætninger, man ikke maa opgive i konservativ Politik. Man kan strække sig langt paa mange Omraader, f. Eks. overfor de pekuniære Krav; der kunne fremkomme fra de mindre velstillede Samfundsklasser, men man bør ikke gaa saa vidt, at man lægger Magten i de Hænder, som ikke ere konservative, thi da hører al konservativ Politik op. — Det ærede Medlem udtalte sig vist omtrent saaledes, at det nu var en let købt Popularitet for Højre at stemme mod Loven, fordi vi nu vare sikre paa, at den gik igennem. Jeg vil paa det bestemteste protestere mod den Sigtelse, der skulde ligge deri. Højre er aldeles uden Skyld og uden Ansvar i den Situation, der er fremkommet, og det er